

Bilag C.

Genève, den 23. September 1924.

Til Direktøren for Socialministeriets Afdeling for internationalt Socialpolitisk Samarbejde.

I Tilslutning til Deres Skrivelse af 25. August d. A. har De i Skrivelse af 6. d. M. udbedt Dem en Udtalelse fra det internationale Arbejdsbureau med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det under Udarbejdelse i Deres Afdeling værende Lovforslag kan anses at opfylde de i Washington-Konventionen om Arbejdstiden indeholdte Krav i Tilfælde af, at det ikke kommer til at omfatte Arbejdere beskæftigede med »Transport af Passagerer eller Gods, ad Vej eller Jernbane, ad Søvejen eller indenlandsk Vandvej«, saaledes som det er foreskrevet i nævnte Konventions Art. 1, Litra d.

I min Skrivelse af 20. d. M. har jeg haft Lejlighed til at meddele Dem Arbejdsbureauets Standpunkt med Hensyn til Spørgsmaalet forsaavidt angaar:

»Transport.....ad.....Søvejen eller ad indenlandsk Vandvej«. Angaaende »Transport..... ad Vej« ogpaa »Jernbane« tillader jeg mig herved, idet jeg gentager det i min fornævnte Skrivelse tagne Forbehold, at udtale følgende:

Det fremgaar af en Undersøgelse af Washington-Konferencens Materiale, at denne Conference intetsteds har udtalt sig i Retning af at udelukke de Arbejdere, der er beskæftiget med »Transport.....ad.....Vej« eller paa »Jernbane« fra Arbejdstidskonventionens Omraade. Særlig findes der ikke i disse Tekster noget Holdepunkt for, at Konferencen paa noget Tidspunkt skulde have villet forbeholde Tilvejebringelsen af Regler for de paagældende Arbejdere for en af sine senere Samlinger, saaledes som det har været Tilfældet med Søfolkene.

Paa den anden Side er Spørgsmaalet om Konventionens Anvendelse særlig paa Jernbanearbejdere blevet indgaaende drøftet paa Washington-Konferencen, og Udarbejdelsen af visse Artikler synes ikke upaaavirkede heraf. Saaledes indeholder f. Eks. den af Udvalget vedrørende Arbejdstiden til Konferencen afgivne Beretning følgende Udtalelse angaaende Art. 5:

»Efter Drøftelsen af Art. 4 var sluttet, bemærkede forskellige af Udvalgets Medlemmer, at de (allerede) vedtagne Artikler vilde frembyde Vanskeligheder forsaavidt angaar *det kørende Personale paa Jernbanerne i visse Lande.....*, andre Eksempler blev fremført fra andre Erhvervsgræne. Der udviklede sig en meget langvarig Debat, efter hvilken der blev fremført et Forligsgrundlag. Dette Grundlag blev af et Underudvalg formuleret paa følgende Maade.....« (Se det endelige Referat af Konferencens Forhandlinger p. 221).

Den af Underudvalget udarbejdede Tekst blev herefter vedtaget uden Ændringer af Udvalget som Art. 5 i dettes Udkast og derpaa i første Omgang vedtaget paa Generalkonferencens Plenarmøde. Endelig blev det underkastet nogle ubetydelige Ændringer af rent formel Karakter, førend det blev vedtaget endeligt af Konferencen. Det maa følgelig herefter kunne siges, at Konferencen har vedtaget Art. 5 særligt for at afbøde Vanskeligheder, der er knyttede til Jernbanerne.

Af det foranstaaende vil det saaledes fremgaa, at Washington-Konferencen netop har ønsket at inddrage de ved Transport af Personer og Gods ad Vej og ad Jernbane beskæftigede Arbejdere under Konventionens Bestemmelser.

Idet jeg fremfører disse Punkter tillader jeg mig, Hr. Direktør, at udtale den sikre Forhaabning, at den danske Regering, hvis oplyste og storstilede Socialpolitik jeg kender, i visse af Konventionens Artikler, og særlig i Artiklerne 5 og 6 vil finde Udvej for at overvinde enhver Vanskelighed i Forbindelse med Spørgsmaalet »Transport..... ad Vej« og ad »Jernbane«.